

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/122/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010266
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619010266.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanému G. N. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.10.2020 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 06.07.2020 sp. zn. 2T/64/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného G. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 06.07.2020 sp. zn. 2T/64/2019 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/obžalovaní C. X. a G. N. po predchádzajúcej dohode v presne neustálenom čase v nočných hodinách z dňa 3.9.2018 na 4.9.2018 v obci T. na ulici Y. vykonali krádež vlámaním do rodinného domu č XXX/XX, ktorého sú vlastníci G. G. a C. D. G., a to tak, že obž. C. X. roztiahol drevené dosky tvoriace výplň na vstupnej bráne a cez tento otvor vošli do dvora rodinného domu č. XXX/XX, pričom podišli k vstupným vchodovým dverám, na ktorých obž. G. N. skrutkovačom vypáčil zámkový mechanizmus, pričom obž. C. X. dával pozor či niekto nejde, nakoľko po vypáčení zámkového mechanizmu na vstupných dverách sa na volanie obž. G. N. obv. C. X. neozýval, obž. G. N. z miesta utiekol, čo si následne všimol aj obž. C. X. a utekal za obž. G. N. do bočnej uličky, následne sa asi po 20 minútach vrátili do predmetného rodinného domu č. p. XXX/XX, kde obž. G. N. vo vstupnej chodbe vylomil uzamknuté vstupné dvere do obytnej časti rodinného domu, kadiaľ následne vnikli dnu a postupne prehľadali skrinky a zásuvky, pričom z obývacej miestnosti odcudzili retiazku s prívieskom zo žltého kovu a zo vstupnej chodby gitarové combo zn. VOX a airsoftovú pušku a po tomto z domu odišli preč, čím G. G., nar. XX.X.XXXX trvale bytom T., Y. XXX/XX odcudzením vecí spôsobili škodu vo výške 845,- € a poškodením dverí škodu vo výške 195,- €,

3/ obžalovaní C. X. a G. N. sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode v nočných hodinách presne nezisteného dňa v poslednom týždni mesiaca august roku 2018, presunuli motorovým vozidlom zn. Mazda 323, modrej farby, bez EČV z obce Kúty do obce Moravský Svätý Ján k uzamknutému a oplotenému objektu obchodnej spoločnosti MINARIK s.r.o., na adrese Moravský Svätý Ján 782, s úmyslom odcudziť motorovú naftu, kde po príchode najprv obž. G. N. cez betónový panelový plot o výške 180 cm prehodil umelohmotnú nádobu, potom tento plot G. N. preliezol a následne uvedený plot preliezol aj C. X., po čom sa obaja presunuli k zaparkovaným stavebným strojom, kde za pomoci hadice G. N. z

pracovného stroja DH 112, výrobné číslo 2575-KK, odčerpá do prinesenej nádoby 20 litrov motorovej nafty, čím poškodenej spoločnosti MINARIK s.r.o., so sídlom Moravský Svätý Ján 782, IČO: 45987211, spôsobili škodu vo výške 25,80 € podľa odborného vyjadrenia.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaný G. N. na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaným C. X. a G. N. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., Y. XXX/XX, škodu vo výške 1.040 Eur a poškodenej spoločnosti MINARIK s.r.o., IČO: 45 987 211, so sídlom Moravský Svätý Ján 782, škodu vo výške 25,80 Eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 410-413 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2020 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 29.05.2019, sp. zn. Pv 533/18/2205-29. Okresný súd vyhlásenie uznesenia v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

K výroku o treste okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku a to registra trestu, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, 1-krát priestupkovo prejednaný. U obžalovaného zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti a svoje konanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený.

S poukazom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona v trestnej sadzbe 1 - 5 rokov s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd so zreteľom na výsledky dokazovania považoval, vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom, za adekvátne uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Takýto trest považuje za dostatočný a dostatočne reflektujúci požiadavku tak generálnej ako i individuálnej prevencie zohľadňujúci represívnu, výchovnú a ochrannú funkciu trestu. Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, zahlásil odvolanie obžalovaný G. N. č.l. 408 spisu.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania č.l. 408 spisu.

Obžalovaný písomne odôvodnil zahlasené odvolanie v rozsahu č.l. 410 v ktorom uviedol, že odvolanie podáva voči výške trestu, pretože okresný súd rozhodol nesprávne. Za dva trestné činy dostal 18 mesiacov a obžalovaný C. X. dostal za 5 trestných činov 24 mesiacov, ktoré spáchal všetky v podmienke, ktoré mu tiež zrušil za to všetko dostal súhrnný trest 24 mesiacov. Tým si myslí, že je Okresná prokuratúra Senica ako aj okresný súd voči jeho osobe zaujatý. Taktiež poukázal, že sudca mu na záver povedal, že mu môže dať 3 roky z toho dôvodu žiada aj o odňatie spisu.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a v neprítomnosti obžalovaného a poškodených.

Obžalovaný sa dňa 16.09.2020 ospravedlnil, že sa dňa 17.09.2020 nemôže dostaviť na verejné zasadnutie, nakoľko sa vrátil zo zahraničia a je v domácej karanténe. Uvedené ospravedlnenie krajský súd akceptoval a zároveň určil nový termín verejného zasadnutia. Obžalovaný bol vyzvaný, aby oznámil meno ošetrojúceho lekára, čo však neurobil, nakoľko je bez lekára.

K verejnemu zasadnutiu konanému dňa 06.10.2020 uviedol, že sa nemôže dostaviť na základe toho, že na škole v D. sa naskytl Covid 19 a on musí zostať v karanténe a ešte nemohol ísť dať zdravotnú kartu k lekárovi, tak je bez lekára.

Krajský súd vykonal šetrenie a zistil, že obžalovanému nie sú vyplácané žiadne sociálne dávky (č.l.472), na úrade práce nie je evidovaný a podľa vyjadrenia pracovníčky Základnej školy D. nebolo zistené, že by deti menom N. navštevovali ich základnú školu. Zo zápisnice z výsluchu obžalovaného bolo zistené, že je slobodný a nemá deti.

Vzhľadom k uvedenému šetreniu ako i s poukazom na podanie obžalovaného, v ktorom výslovne nežiadal o odročenie verejného zasadnutia, vykonal krajský súd verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné .

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Krajský súd v Tmave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry Senica podal dňa 30.05.2019 pod číslom Pv 533/18/2205-29 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na C. X. a G. N. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a u obžalovaného C. X. samostatne pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

- okresný súd vydal dňa 11.09.2019 pod sp. zn. 2T/64/2019 trestný rozkaz, ktorým uznal obvinených C. X. a G. N. za vinných a uložil C. X. podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obvineného C. X. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Poľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona obvinenému C. X. uložil trest prepadnutia veci a to 1 ks šrobovák s drevenou rúčkou. Zároveň rozhodol o náhrade škody. U obvineného G. N. podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného

zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace a zároveň obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému C. X. a G. N. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému G. G. škodu vo výške 1.040 Eur a poškodenej spoločnosti MINARIK s.r.o., IČO: 45 987 211, škodu vo výške 25,80 Eur, proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podali obžalovaní odpor.

· okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na 06.07.2020, kde obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 29.05.2019 sp. zn. Pv 533/18/2205-29 doručené okresnému súdi 30.05.2019, okresný súd po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaných prijať, urobil dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a následne čítal správy a posudky na obžalovaných.

· Rozsudok u obžalovaného C. X. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.07.2020

K napadnutému rozsudku všeobecne

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaného G. N. o jeho práve urobiť vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku. Okresný súd následne položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku v spojení s § 257 odsek 5 Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Odvolací súd zároveň ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si závery napadnutého rozsudku ohľadom uloženia trestu obžalovanému v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K trestu

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť účel trestu (§ 34 odsek 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§34 odsek 1 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Správne v tomto smere aplikoval poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, priznal sa k spáchaniu trestného činu, trestný čin oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti za trestný čin odsúdený. Správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 212 odsek 2 písm. a/, Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1/ a spôsobí ním väčšiu škodu,

b/ hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikli do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky

Podľa § 194 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1/ závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 194 odsek 2 Trestného zákona je 1 až 3 rokov.

Nakoľko okresný súd ukladal úhrnný trest, pri jeho ukladaní vychádzal z citovaného ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona .

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Uvedený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatelov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadrenie vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou. Uloženie uvedeného trestu je odôvodnené osobou obžalovaného, ktorý bol 11-krát súdne trestaný, 1-krát priestupkovo riešený. Doposiaľ uložené podmienne tresty ako aj 2-krát tresty povinnej práce, si nespĺnili svoj výchovný a preventívny účel.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd nepochybil ani postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody, na základe rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.09.2015, sp. zn. 2T/80/2015 v spojení s uznesením okresného súdu dňa 28.11.2016, trest vykonal 07.12.2017.

K odvolacej námietke obžalovaného k uloženiu trestu

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolací súd uvádza, že pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádza z požiadavky primeranosti trestu a jeho individualizácii, preto u každého obžalovaného osobitne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliada najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, čo okresný súd pri ukladaní trestu tak u obžalovaného Mareka Záslavu ako aj obžalovaného Petra Gozoru urobil.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.